

SP-fractie Rotterdam – www.rotterdam.sp.nl
T. 010 267 33 59 – E. fractie@rotterdam.sp.nl

De Rotterdamse agent aan het woord

Kevin Levie
Leo de Kleijn
Ineke Palm

28 september 2010

“Minder bureaucratie, geen verplichte bonnenschrijverij”

In 2009 deed de SP een landelijk onderzoek onder ruim 10.000 medewerkers van de politie: [De agent aan het woord](#) (PDF). Uit dat onderzoek bleek onder andere dat bijna negen op de tien politie-agenten vindt dat zij onvoldoende in de buurt aanwezig kunnen zijn. 81 procent van de agenten vindt de werkdruk te hoog, 91 procent vindt de arbeidsvoorwaarden bij de politie niet goed en 79 procent zegt nog steeds afgerekend te worden op het aantal bonnen dat ze uitdelen. Minister Ter Horst kreeg van de agenten een 3,9 als rapportcijfer.

Bij de presentatie van het onderzoek sprak Agnes Kant [de hoop uit](#) dat “het onderzoek een aanzet is om naar de mensen te luisteren die het werk moeten doen. Agenten noemden namelijk niet enkel problemen, maar ook oplossingen. Minder bureaucratie, geen verplichte bonnenschrijverij, betere computersystemen, meer politieposten in de buurt. Politici roepen om het hardst dat veiligheid belangrijk is. De bezuinigingen van 190 miljoen euro per jaar moeten daarom nu van tafel.”

Rotterdam

Aan het landelijke SP-onderzoek hebben bijna 500 agenten van het korps Rotterdam Rijnmond meegedaan. De SP-fractie in Rotterdam heeft de antwoorden van deze agenten geanalyseerd en vergeleken met de landelijke resultaten. Volgens ons is er ook in Rotterdam alle reden de resultaten van het onderzoek serieus te nemen, en beter te gaan luisteren naar de mensen die het werk moeten doen. Daarom geven we in dit rapport een overzicht van de antwoorden van de Rotterdamse agenten.

Bonnenquota

Op de vraag “wordt u nog steeds afgerekend op de hoeveelheid bonnen die u uitschrijft?” antwoordde 72 procent van de 382 Rotterdamse agenten 'Ja'. (zie blz. 8) In hun antwoorden lichten agenten dat verder toe. In de meeste districten zou er een quotum zijn van 180 of 220 bonnen, vaak opgesplitst per soort overtreding. Wie de aantallen niet haalt of niet wil halen, loopt het risico geen periodiek te krijgen, aldus de toelichtingen.

De korpsleiding en burgemeester Aboutaleb ontkenden het afgelopen jaar op verschillende momenten dat er bij het korps Rotterdam Rijnmond gewerkt zou worden met bonnenquota. In december 2009 antwoordde de burgemeester op schriftelijke vragen van raadslid Peter van Heemst, naar aanleiding van berichtgeving dagblad Metro:

“Mogelijk is in het artikel in Metro het persoonlijk aanspreken van werknemers op bonnenquota's verward met het sturen op aantallen. Net als binnen andere branches wordt er bij het korps Rotterdam-Rijnmond gestuurd op aantallen. Per district is jaarlijks een streefgetal benoemd voor onder andere het aantal bekeuringen. Hiervan is weer een streefaantal per executieve medewerker afgeleid. Dit aantal is voor medewerkers een richtlijn en geen minimaal te leveren prestatie.” En: “Wanneer het een medewerker niet lukt om de richtlijn te benaderen of wanneer een medewerker juist sterk boven gemiddeld scoort, wordt door

de leidinggevende een gesprek met de desbetreffende medewerker aangegaan. Dit gesprek is niet bedoeld om de medewerker te houden aan het streefgetal, maar levert wel informatie op die gebruikt kan worden bij de aansturing door de leidinggevende.”

In een reactie op recente berichten in de media stelt het korps Rotterdam-Rijnmond dat agenten die gedurende langere tijd onvoldoende presteren en te weinig bonnen schrijven, te maken kunnen krijgen met de consequenties daarvan. In uitzonderlijke gevallen kan het betekenen dat agenten geen periodieke salarisverhogingen krijgen.

De conclusie van de SP is dat er wel degelijk gewerkt wordt met bonnenquota binnen het Rotterdamse corps. Of je dat nu quota noemt of streefgetallen, is een semantische discussie op het moment dat de diender op straat het ziet als een quotum dat hij of zij individueel dient te halen en er op afgerekend kan worden in de zin van gevolgen voor het salaris.

De SP wil daarom dat burgemeester Aboutaleb per direct een eind maakt aan de bonnenquota. Als begin om ook op andere gebieden beter te luisteren naar de agenten die het werk moeten doen.

1. Werksfeer en arbeidsvoorwaarden

Politieagenten zijn trots op de politie: 76 procent van de Rotterdamse agenten is positief tot zeer positief over het werk. Deze cijfers wijken niet af van het landelijke beeld en komen overeen met het eigen medewerkerstevredenheidsonderzoek.

Tabel 1. Hoe waardeert u het werken bij de politie? (%)

Antwoord	Rijnmond (N=448)	Landelijk (N=8827)
Zeer positief	10	8
Positief	66	67
Neutraal	23	24
Negatief	9	9
Zeer negatief	2	2

Maar die waardering is de laatste jaren snel veranderd: 59 procent zegt minder plezier te hebben gekregen in het werk

Tabel 2. Is deze waardering de laatste jaren veranderd? (%)

Antwoord	Rijnmond (N=430)	Landelijk (N=8781)
Ja, meer plezier gekregen	6	6
Nee, niet veranderd	33	28
Ja, minder plezier gekregen	59	61

“De politiek zou niet voor een dubbeltje op de eerste rang moeten willen zitten. De politie krijgt een hele hoop taken opgelegd, maar niet de financiële ondersteuning om dat te bereiken.”

Bijna de helft van de agenten vindt dat ze onvoldoende mogelijkheden krijgen om hun werk goed te doen.

Tabel 3. Krijgt u voldoende mogelijkheden om uw politiewerk goed te doen? (%)

Antwoord	Rijnmond (N=444)	Landelijk (N=8781)
Ja	21	19
Neutraal	29	29
Nee	49	51

“De bezuinigingen zorgen ervoor dat er van alles wordt afgelast en niet meer kan. De leiding is niet meer wat het was. Het is tijd voor een compleet andere leiding, zowel personen als stijl.”

De werkdruk bij de politie is vooral toegenomen doordat men met minder mensen meer moet doen, meer verantwoording moet afleggen en de systemen niet doen wat ze moeten doen. Heel veel agenten klagen over het georganiseerde wantrouwen, de vele controles en het nutteloze papierwerk.

Tabel 4. Hebt u in uw werk veel te maken met registratiedrukke / bureaucratie? (%)

Antwoord	Rijnmond (N=383)	Landelijk (N=7700)
Ja	82	87
Nee	12	7

“De cultuur wordt steeds zakelijker, waardoor minder ruimte is voor de belangen en het welzijn van werknemers én van burgers.”

“De huidige politie is de politie niet meer. Er zijn teveel chefs, te weinig echte interesse in politiewerk bij de top, te veel administratie.”

Veel kan worden verbeterd aan de systemen die agenten moeten ondersteunen bij hun werk. De Rotterdamse agenten zijn minder ontevreden dan hun landelijke collega's, ruim tweederde van de agenten vindt de informatiesystemen echter nog onvoldoende op orde.

Tabel 5. Stelling: De informatiesystemen waarmee ik moet werken zijn op orde (%)

Antwoord	Rijnmond (N=441)	Landelijk (N=8742)
Eens	31	21
Oneens	67	76

Een andere oorzaak is het materiaal. De Rotterdamse agenten zijn hier wel iets tevredener over dan de collega's in het land.

Tabel 6. Stelling: Het materiaal waarmee ik moet werken is op orde (%)

Antwoord	Rijnmond (N=441)	Landelijk (N=8742)
Eens	49	45
Oneens	44	52

Politieagenten vragen terecht aandacht voor hun salaris. Ondanks de politieacties worden veel agenten nog steeds slecht betaald. 94 procent van de Rotterdamse agenten vindt het salaris onvoldoende tot ruim onvoldoende, veel meer de landelijke 83 procent.

Tabel 7. Wat vindt u van de hoogte van uw huidige salaris? (%)

Antwoord	Rijnmond (N=363)	Landelijk (N=7682)
Zeer ruim	0	0
Ruim voldoende	1	1
Prima zo	4	11
Onvoldoende	56	60
Ruim onvoldoende	38	23

“Het salaris wordt steeds kariger, en we mogen niet meer overwerken om ons salaris aan te vullen. Het gaat steeds meer om de cijfertjes, die opgelegd worden door Den Haag.”

2. Waardering

Ook ruim twee derde van de Rotterdamse agenten geeft aan dat de korpsleiding niet weet wat er speelt op de werkvloer.

Tabel 8. Stelling: De korpsleiding weet wat er speelt op de werkvloer (%)

Antwoord	Rijnmond (N=441)	Landelijk (N=8742)
Eens	15	16
Oneens	68	67

Agenten zijn duidelijk teleurgesteld in de kennis en de betrokkenheid van de regering. In Rotterdam geldt dat zelfs voor 95 procent van de agenten.

Tabel 9. Stelling: Politici hebben voldoende kennis van de problemen op de werkvloer (%)

Antwoord	Rijnmond (N=441)	Landelijk (N=8739)
Eens	2	3
Oneens	95	91

Over het algemene politiebeleid van de regering zijn ook de Rotterdamse agenten bijzonder ontevreden. Vooral de dreigende bezuinigingen zijn veel agenten een doorn in het oog.

“De regering neemt de politie totaal niet serieus. Ik krijg het idee dat ze er alles aan doen om het politieapparaat zo klein en inefficiënt mogelijk te krijgen. “

“De regering wil voor een dubbeltje op de eerste rang zitten, geen geld vrijmaken maar wel veel verwachten en steeds meer taken bij de politie onderbrengen. Minister Ter Horst heeft bij mij alle credits verspeeld toen zij zei dat de politie vergelijkbaar is met tramconducteurs, dan snap je het echt niet.”

“De regiokorpsen worden opzettelijk voor politieke doelen (Nationale Politie) kapot bezuinigd. Of de politie zijn werk nog kan doen (boeven vangen en burgers beschermen) maakt de politiek niet uit.”

“Er wordt door Ter Horst te veel bezuinigd. In Rotterdam moeten er mogelijk 800 arbeidsplaatsen verdwijnen. Er is nu al een personeelstekort voor de problemen in Rotterdam en omstreken!!! Is ze gek geworden?”

“Er wordt enorm bezuinigd, terwijl veiligheid toch ook als belangrijk streven wordt gezien. Er wordt steeds meer gevraagd, maar geen mogelijkheden geboden. Je kunt niet iets eisen en er aan de andere kant weer wat van afhalen omdat je er geen geld voor hebt.”

“Erg krom, er moet fors bezuinigd worden, maar de politie moet wel overal worden ingezet voor de veiligheid van ons land. Er moeten keuzes worden gemaakt in Den Haag, beide kan namelijk niet.”

“Ik vind dat deze regering wel wat meer respect had mogen tonen naar de Politie. De 200 euro netto die wij erbij wilden krijgen was echt geen overbodige luxe. Voorheen kreeg ik geld terug als ik bij een sportschool was aangesloten. Nu niet meer.”

Veel agenten voelen zich ook niet gewaardeerd door de regering en ook niet door het publiek. De politieorganisatie draait ondanks alle problemen nog steeds, maar dat heeft niet te maken met het gevoerde beleid, maar vooral met de loyaliteit van de agenten.

Tabel 10. Stelling: Het publiek heeft voldoende waardering voor de politie (%)

Antwoord	Rijnmond (N=441)	Landelijk (N=8739)
Eens	10	15
Oneens	80	72

“Als je om je heen kijkt naar andere beroepen is de waardering voor het werk dat je doet zeer matig. Hiermee bedoel ik zowel de waardering door het publiek, als de geldelijke beloning die je maandelijks ontvangt.”

De prestaties van een politiekorps worden in cijfers uitgedrukt. Het behalen van goede cijfers lijkt belangrijker te worden dan goed politiewerk leveren. De prestatiecontracten hebben hier in negatieve zin aan bijgedragen.

“We moeten weer terug naar de pijlers van het politiewerk. Ordehandhaving en opsporing. Afstand nemen van prestatiecontracten, ingewikkelde roosterprogramma's, en dure themadagen.”

“Doordat de politiek de politie wil inrichten als een 'winstgevend' bedrijf, wordt er op de verkeerde cijfers gelet. Preventief aanwezig zijn waardoor de pakkans op heterdaad groter wordt, is niet meetbaar. De hoeveelheid bekeuringen die je schrijft wel.”

“Er is steeds tijd minder voor creatieve mogelijkheden. Er wordt steeds meer cijfermatig gestuurd. Politiewerk is niet altijd te meten. Het opbouwen van een netwerk is niet uit te drukken in cijfers.”

“Het beleid is gericht op cijfers en dat merk je in alle takken van dienst. Er wordt minder tijd besteed aan goed onderzoek (recherche) of kennis in de wijk (wijkteam), en meer aan acties waarbij gescoord kan worden, zoals gordelcontroles.”

3. Bonnenquota

De Tweede Kamer heeft gezegd dat agenten niet meer mogen worden afgerekend op het aantal bonnen dat ze uitschrijven. Toch wordt op de meeste bureaus nog steeds gewerkt met bonnenquota. In Rotterdam meldt 72 procent van de werknemers van de politie nog steeds te worden afgerekend op het aantal bekeuringen dat hij of zij uitschrijft.

Tabel 11. Wordt u nog steeds afgerekend op de hoeveelheid bonnen die u uitschrijft? (%)

Antwoord	Rijnmond (N=382)	Landelijk (N=2756)
Ja	72	79
Nee	9	14
Niet van toepassing	18	7

In hun antwoorden lichten agenten dat verder toe. In de meeste districten is er een quotum van 180 of 220 bonnen, vaak opgesplitst per soort overtreding. Wie de aantallen niet haalt of niet wil halen, loopt het risico geen periodiek te krijgen. Hieronder een groot aantal reacties van Rotterdamse agenten.

“180 is verplicht, anders kan dat je jaarlijkse periodiek kosten.”

“Van het verplicht schrijven is de burger de dupe. Sommige bekeuringen sta ik niet achter, ook niet vanwege het hoge boetebedrag, maar ik waak ervoor om er niet op afgerekend te worden. Dat is bijzonder onprettig werken”

“Heel Rotterdam-Rijnmond heeft vastgestelde hoeveelheden die gehaald moeten worden. Zo ontstaan situaties dat burgers worden bekeurd omdat de aantallen gehaald moeten worden en niet omdat de veiligheid geschaad wordt.”

“Schrijven is prioriteit nummer één geworden, hoeveel boeven je ook oppakt, dat maakt te weinig bonnen echt niet goed.”

“Collega's die op straat werken worden afgerekend op hun jaarlijkse periodiek, als ze niet genoeg bonnen schrijven wordt die periodiek ze onthouden.”

“Het vereiste getal niet gehaald is gelijk aan een slechte beoordeling: en dat betekent kans op bevrozen salarisperiodiek. Meervoudig niet gehaald is mogelijkheid tot ontslag (plichtsverzuim conform BARP)!”

“Ik moet er 50 op kenteken en 50 op naam schrijven op jaarbasis. Dat wil in de praktijk zeggen dat ik ergens 50 bekeuringen 'van achter een boom' ga schrijven en dat ik me vrij moet gaan maken om op die andere 50 te gaan jagen.”

“In ons wijkteam moeten er minimaal 150 bekeuringen per persoon uitgeschreven worden. Dit resulteert in bekeuringen die zonder deze druk niet geschreven zouden worden en welke door de burgers als zeer onredelijk ervaren worden.”

“Al die zogenaamde convenanten en afspraken wie hoeveel productie moet halen houdt me van het werk. Ik wil boeven vangen, en niet geconfronteerd worden met gezeur dat iemand in mijn ploeg vijf processen-verbaal te weinig had de laatste maand.”

“Wanneer ik mijn quotum niet zou halen (220 stuks op jaarbasis waarvan 50 procent staandehoudingen) krijg ik na één jaar waarschuwing (+ traject), jaar 2 niet halen is geen jaarlijkse salarisverhoging. Voor dit 'prestatie'contract MOET je tekenen. Als je dit niet doet functioneer je vervolgens niet, met alle gevolgen van dien.”

“Al functioneer je nog zo goed. Wanneer je het aantal mini's dat per jaar geschreven moet worden niet haalt is dat hetgeen wat je een goede of slechte politieagent maakt.”

“220 bekeuringen per jaar waarvan 50% op naam moet zijn. Vanuit de leiding wordt ook aangegeven hoeveel we als ploeg bv. voor gordels hebben geschreven enz.”

“Ik kan het nog makkelijk halen, omdat ik in de opleiding zit tot agent. Maar de andere collega's doen minder aanhouding of dingen die er echt toe doen. Ik vind dat erg, de politie is er om de orde te handhaven en niet om op die vorm van prestatie gedwongen te worden. Zo kijken wij er niet alleen op, maar ook de samenleving.”

“Dat is de enige manier waarop gemeten wordt of je voldoende functioneert.”

“Mijn ervaring is (ik heb 4 jaar op straat gewerkt) dat het in veel wijkteams momenteel nog maar om 1 ding draait: het halen van cijfers en met name het aantal bonnen. Dit zorgt ervoor dat leidinggevendenden hierop overdreven aansturen waardoor de werkvreugde onder het personeel sterk afneemt. Ik heb zelf meegemaakt dat het niet uitmaakte wat ik naast het aantal uitgeschreven bonnen had gepresteerd: het enige wat ik terugkreeg op mijn gesprek was dat ik 15 bonnen te weinig geschreven had.”

“Als je je bonnen niet haalt krijg je je jaarlijkse salaris verhoging het jaar erop niet. Tenzij je een heel erg geldig excuus hebt.”

“Het enige waarop zelfs de buurtagent (!) wordt gestuurd. En ikzelf ben bij mijn hoofd wijkpolitie geroepen om te horen hoe goed ik mijn werk deed maar de straf voor het niet halen van de targets niet kon ontlopen.”

“Het is nog steeds een belangrijk sturingsmiddel binnen de politie om het werk van de politiemans te beoordelen.”

Eind december schreef Aboutaleb in antwoord op schriftelijke vragen van Peter van Heemst (PvdA) over bonnenquota bij de politie het volgende ([10GR11](#)):

“Er is geen sprake van het korten op het salaris van politieambtenaren wanneer zij een bonnenquotum niet hebben gehaald. Het uitschrijven van bonnen blijft altijd een middel om de stad veiliger te maken en is nooit een doel op zich.

Mogelijk is in het artikel in Metro het persoonlijk aanspreken van werknemers op bonnenquota's verward met het sturen op aantallen. Net als binnen andere branches wordt er bij het korps Rotterdam-Rijnmond gestuurd op aantallen. Per district is jaarlijks een streefgetal benoemd voor onder andere het aantal bekeuringen. Hiervan is weer een

streefaantal per executieve medewerker afgeleid. Dit aantal is voor medewerkers een richtlijn en geen minimaal te leveren prestatie.

De benoemde aantallen bekeuringen worden binnen de politieorganisatie gebruikt om te waarborgen dat iedere agent ook via repressief optreden een bijdrage levert aan de veiligheid in de gemeente Rotterdam, naast alle preventieve activiteiten die zij of hij uitvoert. Deze sturingssystematiek wordt reeds sinds 2001 gehanteerd binnen het korps. De resultaten hiervan worden maandelijks gemonitord, zowel op districts- als op persoonsniveau.

De praktijk is dat de regionale streefaantallen jaarlijks worden gehaald. Wanneer het een medewerker niet lukt om de richtlijn te benaderen of wanneer een medewerker juist sterk boven gemiddeld scoort, wordt door de leidinggevende een gesprek met de desbetreffende medewerker aangegaan. Dit gesprek is niet bedoeld om de medewerker te houden aan het streefgetal, maar levert wel informatie op die gebruikt kan worden bij de aansturing door de leidinggevende.”

De beschrijving van bonnenquota door Aboutaleb suggereert dat er sprake is van een quotum met een andere naam: een 'streefgetal'. Dat wordt bevestigd door de verhalen van agenten. Uit de reacties blijkt dat er wel degelijk – tenminste op een aantal plekken in het korps – salarisconsequenties kunnen zijn als de 'streefgetallen' niet gehaald worden. Daarvan is de burgemeester blijkbaar onvoldoende op de hoogte.

4. Buurtagenten en politieposten

Iedereen wil meer agenten in de buurt. Maar dan moeten agenten hier wel hun werk kunnen doen. Maar liefst 81 procent van de wijkagenten zegt dat zij onvoldoende tijd hebben om aanwezig te zijn in de buurt.

Tabel 12. Hebben naar uw opvatting wijkagenten voldoende tijd om in de buurt aanwezig te zijn? (%)

Antwoord	Rijnmond (N=379)	Landelijk (N=537 – alleen wijkagenten)
Ja	19	11
Nee	81	88

De wijkagenten die er wel zijn, kunnen te weinig in hun wijk aanwezig zijn. Door onderbezetting of omdat ze elders worden ingezet, bijvoorbeeld bij noodhulp en evenementen.

“Te veel overleggen; we praten Nederland namelijk niet veiliger! Alleen voor je mail ben je al 25% van je tijd kwijt; absurd. Wijk- c.q. buurtagenten moeten op de fiets of te voet in de wijk (!) zichtbaar zijn!!!”

“Buurtagenten moeten te veel tijd inleveren aan vergaderingen e.d. afstemmen met andere partijen (gemeente, jeugdzorg, intern e.d.). Hierdoor komen zij te weinig op straat. Er zijn zelfs wijken waar de buurtbewoners de buurtagent zelden of nooit zien.”

“De buurtagenten die ik ken komen zelden in hun wijk omdat ze steeds bij allerlei vergaderingen moeten zijn of de horeca-nachten draaien. Het wijkteam bestaat voor een groot deel uit aspiranten, die voor een deel niet zelfstandig de straat op mogen.”

“Door te weinig personeel in de wijk en alle vergaderingen, begeleiding studenten en schriftelijk werk en de zaken welke in de “lopende dienst” plaatsvinden kan een buurt/wijkagent te weinig naar buiten.”

“In Rotterdam word je overspoeld met evenementen. Hierdoor kan je niet altijd in je eigen buurt zijn en daadwerkelijke wijkzorg bieden. De regio probeert hiermee wel rekening te houden, maar het is niet altijd te voorkomen.”

“Mijn verdeelsleutel is 80 % binnen; 20 % in de wijk, dit moet in feite andersom zijn 80% op straat, 20 % binnen.”

Agenten denken dat kleinschalige politiezorg effectiever is. Landelijk zegt 75 procent van de wijkagenten dat kleine politieposten de veiligheid in de buurt kunnen vergroten. Van alle agenten zegt 68 procent dat, in Rotterdam is dat 58 procent.

Tabel 13. Denkt u dat de aanwezigheid van kleinschalige politieposten de veiligheid in de buurt kan vergroten? (%)

Antwoord	Rijnmond (N=379)	Landelijk (N=7656)
Ja	58	68
Nee	33	25

“Als buurtagent zou ik het fijn vinden om een eigen post in de wijk te hebben waar ik mijn administratief werk kan doen en waar de burger ook zo naar binnen kan lopen. “

“Het is verdomd belangrijk om in je eigen wijk te zijn. Je hoort als buurtagent heel veel. Helaas is de trend dat wij sturen op andere zaken.”

“Je maakt inderdaad met zo'n politiepost de drempel lager voor mensen die iets kwijt willen.

Kleine posten in de buurt zijn beter en gemakkelijker bereikbaar. Hier zullen mensen eerder ook met kleine problemen even binnenstappen waardoor er een beter beeld verkregen wordt over wat er speelt in de wijk.”

“Kleinschaligheid betekent vaak dat je dichterbij je wijk bent en ook eerder in je wijk bent waardoor je sneller in je wijk kan zijn en meer signaleren kan.”

Er zijn ook nadelen aan veel kleine wijkposten, bijvoorbeeld de bezetting. Daar zijn oplossingen voor gevonden zoals het posthuis Afrikaanderplein. Het gaat er vooral om dat de wijkpolitie wordt gerespecteerd en niet een pool van uitzendkrachten vormt.

“Kleine posten zijn door onderbezetting zelden bemand, werkt echt niet.”

“Kost teveel personeel om open te houden. Dit personeel is meer nodig op straat.”

“Kleinschaligheid is niet de oplossing. Het gaat erom dat de wijkpolitieonderdelen de eigen buurt kennen. Een groter schaalniveau heeft bijv. als voordeel dat je ook in contact komt met andere politieonderdelen waardoor de disciplines elkaar versterken.”

“Kleinschalig ja, maar niet open met alle mogelijkheden van een districtsbureau zoals opnemen aangiften e.d. maar eerder in het idee van een ouderwets posthuis van de politie, waarvandaan de wijk lopend besurveilleerd werd (bijv posthuis Afrikaanderplein).”

“Elke politiepost noopt een gedeelte van de medewerkers binnen het bureau te houden. De huidige wijkverdeling volstaat, echter het proces wijkpolitie moet nu echt eens als prominent worden gezien en niet een pool van uitzendkrachten vormen voor evenementen.

Heb zelf eind jaren '90 in een kleinschalige politiepost gewerkt. De bewoners kennen de politie-ambtenaren en de politie kent de bewoners.”

In de regio Rotterdam-Rijnmond zijn de buurtagenten fulltime beschikbaar voor de burgers in hun buurt. Buurtagenten moeten daarbij ook administratieve taken uitvoeren, die zij vervullen om de informatiebehoefte voor de eigen organisatie en naar andere hulpinstanties te borgen.

Deze administratieve lasten en de komende bezuinigingen spelen het korps parten. Toch doet het er alles aan om de bereikbaarheid en beschikbaarheid naar de burgers toe te waarborgen. In het meerjarenbeleidsplan is een van de hoofddoelstellingen de actieve verbinding met de burgers in de regio.